

KENNISMAKING met Wouter BLESGRAAF

door Jan Stuyt s.j.

In de reeks interviews met scholastieken kort na hun eerste geloften in de Sociëteit is deze keer het woord aan Wouter Blesgraaf sj, geboren in 1981 en ruim twee jaar geleden ingetreden in de Nederlandse provincie. De vorige interviews kon de vragensteller combineren met dienstreizen voor JRS – dat is niet meer mogelijk, dus dit interview is elektronisch gedaan over de mail.

Wanneer en waar heb je de eerste geloften afgelegd?

Op [8 september 2008](#), in het noviciaat in Birmingham in Groot-Brittannië.

Vertel eens iets over je leven vóórdat je intrad bij de jezuïeten.

Wat wil je weten? Geboren op de meest recente witte Kerstmis die Nederland kende als oudste van drie broers, en getogen in Oisterwijk in Noord-Brabant. Ik ben altijd nieuwsgierig geweest. Ik ervoer en ervaar God als een vanzelfsprekende Persoon in de werkelijkheid. Ik heb een heel onopvallend leven geleid. Sociale geografie gestudeerd aan wat eerst de Katholieke Universiteit Nijmegen en later Radboud Universiteit heette. Ik had het daar enorm naar mijn zin en was actief in allerlei organisaties en activiteiten. Na het behalen van mijn diploma ben ik op 5 september 2006 ingetreden.

Hoe heb je de jezuïeten leren kennen?

Dat was een providentieel toeval. Ik was op een katholieke jongerendag waar dat jaar niet zo veel te beleven was. Des te interessanter vond ik de infomarkt, waar ik ook een jezuïet tegenkwam (het moet wel Tjeerd Jansen sj zijn geweest). Dat heeft zich in mijn hoofd vastgezet en toen ik tegen het einde van mijn studie mij ging oriënteren op een toekomstige levensloop was de keuze voor de jezuïeten snel gemaakt, al wist ik erg weinig van deze orde.

Wat is je meegevallen in je leven als jezuïet tot nu toe, en wat is tegengevallen?

Lastig te zeggen, omdat ik de jezuïeten niet zo uitgebreid kende voor ik intrad. Wat mij erg is meegevallen is de experimenten. Ik heb er veel aan gehad, vooral om niet alleen op mijn talenten en ervaring te vertrouwen, maar juist meer op Gods hulp en op de goedheid van de mensen met wie ik werk. Wat me het meest is tegengevallen is de mate waarin je getuigenis aflegt van het jezuïet zijn, de mate waarin onze geloften zichtbaar zijn in ons leven. Dat laatste is overigens relatief hoor, want nog steeds vragen veel mensen naar het hoe, wat en waarom van de geloften.

Wat voor studie doe je nu?

Ik doe de BA Bacheloropleiding filosofie die drie jaar duurt, aan het door de jezuïeten gerunde Heythropcollege dat deel uitmaakt van de Universiteit van Londen.

Je hebt, neem ik aan, de documenten gelezen van de Generale Congregatie en je hebt mensen horen spreken die erbij geweest zijn; wat valt je dan op?

Op de eerste plaats de aandacht die besteed werd aan de verhouding van onze orde met de paus. Zonder dat er harde uitspraken werden gedaan over de omstrede “neuralgische punten”, die Paus Benedictus noemde, bevestigde de Sociëteit wel de innige band met de Plaatsbekleder van de Heer, voor het oog van de wereld. Dat heeft voorlopig de speculaties van sommigen doen verstommen. Of het een kwestie van gelukkige wijsheid of van gebrek aan durf is dat de “neuralgische punten” niet verder aangestipt werden, zal de toekomst uitwijzen.

Wat zijn die omstrede ‘neuralgische punten’?

Er is geen goed Nederlands woord voor, misschien is het zoiets als “pijnpunten”. Het staat in de brief van de paus van 10 januari 2008 (punt 6) aan de Generale Congregatie en nog eens in zijn toespraak van 21 februari. De paus heeft het daar over de druk van de seculiere cultuur en moeilijke zaken als de persoon van Christus in het gesprek met andere godsdiensten, de bevrijdingstheologie en de seksuele moraal.

En verder in de documenten van de Congregatie?

De aandacht voor het milieu kwam niet echt onverwacht, gegeven de enorme problemen in de wereld. De nieuwe nadruk op de verzoening kan een goede aanvulling en verdieping vormen op onze inzet voor gerechtigheid. Het decreet dat mij het meeste vertroosting gaf, was dat over de gehoorzaamheid, omdat het onderwerp niet primair vanuit een management benadering werd behandeld, maar vanuit een geloofsperspectief. In het noviciaat maakte het decreet over gehoorzaamheid uit AC 31 een goede indruk op mij. Ik was dan ook blij dat het nieuwe document zo sterk in zijn verlengde lag.

Je woont in een studiehuis met scholastieken van andere provincies en aan de faculteit ontmoet je er nog meer - geeft dat een andere blik op de thuissituatie?

Het is allereerst een goede gelegenheid om vrienden te maken met (vooral) generatiegenoten in de wereldwijde Sociëteit. Daarnaast laat het zien dat de uitdagingen waar jezuïeten en christenen in andere landen voor staan, vaak verschillend zijn maar ook aspecten kennen die voor alle mensen gelden. En hoe verschillend de respons van jezuïeten wereldwijd is: bijvoorbeeld de dagelijkse recreatie en een tv op ieders kamer is een uitzondering in de Sociëteit.

Welke gemeenschap – of welk apostolaat in Nederland ken je het beste?

Lastig te zeggen. Zoals gezegd ken ik de Nederlandse jezuïeten, dus ook de gemeenschappen en apostolaten, niet erg goed. Qua gemeenschap ken ik het Canisiushuis in Nijmegen en de Xaveriusgemeenschap in Amsterdam het best.